

РЕШЕНИЕ

№ 406

гр. Враца, 25.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВРАЦА, II НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Васил П. Ганов

при участието на секретаря **ДЕСИСЛАВА АНДР. СТОЯНОВА** като разгледа докладваното от Васил П. Ганов Административно наказателно дело № 20221420200592 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.59-63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на М. М. В. от гр.Враца против Наказателно постановление № 22-0967-000116/04.02.2022 г. на началник Група в ОД на МВР - Враца, сектор „Пътна полиция“ - Враца, с което на жалбоподателя за извършено нарушение на 174, ал.3 от ЗДвП, на основание чл.53 ЗАНН и чл.174, ал.3, пр.2 от ЗДвП са му наложени административни наказания глоба в размер на 2000.00 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца.

В жалбата се твърди, че обжалваното наказателно постановление е незаконосъобразно, тъй като е издадено в противоречие с материалния и процесуалния закон. Поддържа се, че при описанието на нарушението, административно-наказващият орган е излязъл извън обхвата на констатациите при извършената проверка и на В. не са дадени предписания за изследване с доказателствен анализатор. Твърди се, че в обжалваното НП е дадена неправилна правна квалификация на нарушението, като жалбоподателят е санкциониран за нарушение което не е извършил.

Ответната страна по жалбата, не взема становище по жалбата и не изпраща процесуален представител в съдебно заседание.

След като взе предвид доводите и възраженията на страните и извърши анализ и преценка на събраните по делото доказателства, съдът намира следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена при условията на чл.59 от ЗАНН. Разгледана по същество е неоснователна, при следните съображения:

На 20.01.2022 г. бил съставен АУАН №57018 на жалбоподателя М. В. за това, че на около 14:30 ч. в гр. Враца, на ул.“Екзарх Йосиф“, до номер 22, с посока на движение към бул.“Демокрация“, управлява собствения си лек автомобил *****, с регистрационен номер *****, като отказва да бъде изпробван за употреба на наркотични

вещества или техните аналози с техническо средство Дръгтест 5000, с фабричен номер ARME0042. Издаден бил талон за медицинско изследване с номер 070720. Констатирано било, че жалбоподателят отказва да му бъде извършена проверка с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози и не изпълнил предписание за химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози.

Въз основа на така съставения АУАН било издадено и атакуваното НП, в което административнонаказващият орган е приел констатациите от акта. За така извършеното нарушение на М. М. В. за извършено нарушение на 174, ал.3 от ЗДвП, на основание чл.53 ЗАНН и чл.174, ал.3, пр.2 от ЗДвП му било наложена глоба в размер на 2000.00 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца.

Описаната фактическа обстановка се установява от /АУАН/ №570218/20.01.2022г., Наказателно постановление № 22-0967-000116/04.02.2022г. на началник Група в ОД на МВР Враца сектор „Пътна полиция“ Враца, талон за изследване, докладна записка на мл. автоконтрольор при ОД на МВР, справка за нарушител/водач, Заповед №8121з-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи, констативен протокол за ПТП с пострадали лица рег.№967000-12348/03.11.2021 г., протокол за ПТП №1763983/27.07.2020 г., свидетелските показания на Д. Д. /актосъставител/ и Р. Р. /свидетел по АУАН/, които съдът кредитира поради подкрепата им със събрания по делото доказателствен материал.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема за установено следното от правна страна:

В конкретния случай съдът счита, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган, съгласно Заповед №8121з-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи. АУАН е съставен от компетентно (териториално и материално) лице - младши автоконтрольор към ОД МВР - Враца, сектор „Пътна полиция“, който безспорно е длъжностно лице на службите за контрол, предвидени в ЗДвП и който по силата на чл. 189, ал. 1 от ЗДвП е компетентен да съставя актове за нарушения по този закон.

Административнонаказателното производство е образувано в срока по чл. 34 от ЗАНН, а наказателното постановление е било издадено в шестмесечния срок, като същото е съобразено с нормата на чл. 57 от ЗАНН, а при издаването на административния акт е спазена разпоредбата на чл. 42 от ЗАНН. Вмененото във вина на жалбоподателя нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща да разбере в какво е обвинен и срещу какво да се защитава. Посочени са нарушените материалноправни норми, като наказанията за нарушенията са индивидуализирани правилно. В случая, не са налице формални предпоставки за отмяна на обжалваното НП, тъй като при реализиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до порочност на административнонаказателното производство.

В случая се касае за извършено нарушение по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

Разпоредбата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП предвижда, че водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за

установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от 2 години и глоба 2000.00 лв.

Следователно, съдействието може да бъде дадено по някои от следните начини: чрез съгласие на лицето да бъде изпробвано с техническо средство, чрез изпълнение на предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта; с тест или чрез изпълнение на предписание за медицинско изследване и даване на проби за химико-токсикологично лабораторно изследване. Това са и методите за установяване на употребата на алкохол и/или наркотични вещества и техни аналози от водачите на МПС, предвидени в Наредба № 1/19.07.2017 г. за реда за установяване употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози. Всеки от тези методи е годен да удостовери дали съответният водач е употребил алкохол и/или наркотични вещества. Така, ако водачът откаже съдействие за реализирането на който и да е от посочените в чл. 174, ал. 3 от ЗДвП методи, той на практика не изпълнява задълженията, вменени с разпоредбата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

Разпоредбата на чл.174 ал.3 от ЗДвП е административно наказателна и материално правна по своя характер норма, тъй като съдържа задължение за водачите в хипотезата си, която се извлича от нейната диспозиция – от описанието на двете форми на изпълнително деяние, които противоречат на изискуемото поведение, и санкция - предвидените две кумулативни административни наказания. Правилото за поведение, което се съдържа само в нейната хипотеза, не и в друга материално правна разпоредба на ЗДвП, е следното: водачите са длъжни да бъдат проверени за употреба на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози. Нарушението е формално, поради което е описано, чрез две алтернативни форми на изпълнително деяние, представляващо отклонение от дължимото поведение. Осъществяването на която и да е от двете алтернативни форми на изпълнителното деяние представлява основание за ангажиране на административно наказателната отговорност за нарушение на чл.174 ал.3 от ЗДвП. В настоящия случай действително в НП е цитирана неточно разпоредбата на чл.174 ал.3 от ЗДвП като е употребен съюза „и“ вместо „или“, но предвид фактическите обстоятелства, а именно отказ да бъде извършена проверка с тест и вписан изричен отказ на издаденото предписание за химико-токсикологично лабораторно изследване, се налага извода за липса на нарушение на правото на защита. Жалбоподателят е отказал да бъде проверен за употреба на наркотични вещества, а поради това, че се касае за неизпълнение на вмененото му с хипотезата на правната норма административно задължение, той трябва да докаже, че е изпълнил указанията на контролните органи за проверка.

Както се посочи и по-горе, изпълнителното деяние, представляващо отклонение от дължимото поведение има две форми, поради двата основни способа за проверка, а с осъществяването на която и да е от тях се извършва административно нарушение, при това само едно.

НП отговаря на изискванията на чл.57 ал.1 т.5 от ЗАНН, а словесно правното обвинение напълно съответства на фактическото – лицето е отказало изрично да бъде проверено с тест, както и да изпълни предписанието за лабораторно изследване.

АНО би нарушил закона ако бе наложил две административни наказания за

деяние, което осъществява едно административно нарушение. Възможните форми на изпълнителното деяние не могат да бъдат тълкувани като избор на лицето как да бъде проверено за употреба на алкохол или наркотични вещества, нито като две нарушения. Водачите са длъжни да се подложат на проверка за употреба на алкохол и наркотични вещества, а неизпълнението на указанията на контролните органи се приема за отказ да следват установения ред на държавно управление, който се наказва по административен ред с административно наказание. В разпоредбата на чл.2 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози / Наредбата/ е казано следното: При извършване на проверка за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози проверяваното лице е длъжно да изпълнява точно дадените му от контролните органи по Закона за движението по пътищата разпореждания и указания, освен ако те налагат извършването на очевидно за лицето престъпление или друго нарушение на нормативен акт или застрашават неговите или на други лица живот или здраве. Неизпълнението на задължението по ал. 1, с което се възпрепятства извършването на проверката, се приема за отказ на лицето да му бъде извършена такава. Несъмнено жалбоподателят не се е явил в указания период за извършване на медицинско изследване, при което е налице отказ от такова изследване. Законодателят борави с термина „задължение“ да бъде проверен, като начина се избира от контролните органи, според състоянието на водача и техническите възможности, а не от него самия. Освен това всяко поведение, което препятства проверка се приема за отказ, тоест квалифицира се правно като деяние по чл.174 ал.3 от ЗДвП. Предвид различните начини за проверка на място – с техническо средство за алкохол, съответно с тест за наркотичните вещества, а когато не е възможно с други средства, законодателя е предвидил две различни форми на изпълнителното деяние в разпоредбата на чл.174 ал.3 от ЗДвП, при осъществяване на която и да е от тях, водачът извършва административно нарушение и подлежи на административно наказание.

Съдът следва да посочи, че независимо чрез кое от предвидените в закона изпълнителни деяния – отказ от изпробване с техническо средство или неизпълнение на предписание на медицинско изследване /осъществени едновременно в конкретната хипотези/, се осъществява все едно и също нарушение – това по чл.174, ал.3 ЗДвП, поради което правилно е ангажирана отговорността на водача. Обратната теза би била нарушение на принципа „ne bis in idem“ и би довела до ангажиране на административно-наказателната отговорност на жалбоподателя за едно и също бездействие. В този смисъл е решение №1070 от 07.10.2022 г. на Административен съд-Бургас по КАНД №1419/2022 г., както и решение №179/07.07.2020 г. по КАНД №129/2020 г. на Административен съд Стара Загора.

По силата на чл.3 от Наредбата при извършване на проверка на място концентрацията на алкохол в кръвта се установява с техническо средство, а употребата на наркотични вещества или техни аналози – с тест. В тази хипотеза и органите нямат право на избор, още по-малко такъв е предоставен на физическото лице – водач. Издаденият талон за медицинско изследване не е изпълнен, който факт потвърждава извършването на административното нарушение по чл.174 ал.3 от НК и чрез двете му форми на изпълнително деяние.

Следва да се посочи, че приложеният по делото протокол с резултати от изследвания от СМДЛ „Рамус“ ООД на жалбоподателя М. В. не е сред надлежните способности за проверка, указани в Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване

концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози.

На следващо място съдът не приема за основателно възражението на процесуалния представител на жалбоподателя в съдебно заседание, че издаденият талон за изследване не е редовен, тъй като същият нямал стикер. Посоченият талон е издаден от материално легитимирано лице в кръга на службата му и съдържа всички необходими данни, съгласно посочената Наредба.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН Врачанският

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 22-0967-000116/04.02.2022 г. на началник Група в ОД на МВР - Враца, сектор „Пътна полиция“ - Враца, с което на М. М. В. с ЕГН: ***** за извършено нарушение на 174, ал.3 от ЗДвП, на основание чл.53 ЗАНН и чл.174, ал.3, пр.2 от ЗДвП са му наложени административни наказания глоба в размер на 2000.00 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Враца в 14-дневен срок от получаване на съобщението за неговото изготвяне.

Съдия при Районен съд – Враца: _____